

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS

Beslissing in de zaak onder nummer van: GDWverzet412.2010

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS TE AMSTERDAM

Beslissing van 22 februari 2011 zoals bedoeld in artikel 39, vierde lid, van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de beslissing van 25 mei 2010 met nummer 218.2010 en het daartegen ingestelde verzet met nummer 412.2010 ingesteld door:

[ ],
wonende te [ ],
klager,

tegen:

[ ],
gerechtsdeurwaarder te [ ],
beklaagde.

1. Verloop van de procedure

De voorzitter heeft bij voormelde beslissing van 25 mei 2010 beslist op de door klager op 15 maart 2010 ingediende klacht. De beslissing van de voorzitter is bij brief van 1 juni 2010 aan klager verzonden.

Op 2 juni 2010 is het verzetschrift van klager tegen voormelde beslissing van de voorzitter ontvangen.

Het verzetschrift is behandeld ter openbare terechtzitting van 11 januari 2011. Van de behandeling ter zitting is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt. De uitspraak is bepaald op 28 december 2010.

2. De gronden van het verzet

Klager stelt in verzet – samengevat – dat de gerechtsdeurwaarder had moeten weigeren de vordering in behandeling te nemen gelet op de respectloze wijze waarop klager is behandeld door de opdrachtgever van de gerechtsdeurwaarder.

3. De ontvankelijkheid van het verzet.

Klager heeft het verzet tegen voormelde beslissing van de voorzitter ingesteld binnen veertien dagen na de dag van verzending van een afschrift van voormelde beslissing van de voorzitter, zodat hij in zijn verzet kan worden ontvangen.

4. De inleidende klacht

In de inleidende klacht stelt klager – samengevat – dat hij ten onrechte een aanmaning heeft ontvangen van de gerechtsdeurwaarder.

5. De beslissing van de voorzitter

De voorzitter heeft overwogen, voor zover hier van belang:

4.3 Dat is niet het geval. Het tuchtrecht is niet de juiste weg om bezwaar te maken tegen een vordering waarvoor een gerechtsdeurwaarder een schuldenaar tot betaling heeft aangemaand. Het ligt evenmin op de weg van de gerechtsdeurwaarder een aan hem of haar ter hand gestelde vordering te onderzoeken alvorens deze in behandeling te nemen. Vaste rechtspraak van de Kamer is dat bij een opdracht tot incasso van een vordering als uitgangspunt geldt dat de gerechtsdeurwaarder mag afgaan op de gegevens die hij van zijn opdrachtgever ontvangt. Als de opdrachtgever de vordering wenst te handhaven en de vordering ter beoordeling aan de gewone rechter voorlegt, zit er voor klager niet anders op dan de vordering bij de rechter te bestrijden.

6. De beoordeling van de gronden van het verzet

6.1 Als klager al onheus bejegend is door de opdrachtgever van de gerechtsdeurwaarder, dan zegt dit nog niets over het handelen van de gerechtsdeurwaarder. Dat de gerechtsdeurwaarder klager onheus bejegend heeft is gesteld noch gebleken. Van enig tuchtrechtelijk laakbaar handelen van de gerechtsdeurwaarder is ook in verzet geen begin van bewijs geleverd.

6.2 De Kamer oordeelt dan ook dat de door klager in verzet aangevoerde gronden geen nieuwe licht werpen op de beslissing van de voorzitter, die de Kamer juist acht. Evenmin biedt het door klager aangevoerde aanknopingspunten om de motivering van de beslissing aan te passen. Het verzet kan daarom niet slagen en dient ongegrond te worden verklaard

7. Op grond van het voorgaande wordt beslist als volgt.

BESLISSING

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart het verzet ongegrond.

Aldus gegeven door mr. E.R.S.M. Marres, voorzitter, en mr. C.W. Inden en M.J.-M.L. Baudoin (plaatsvervangend) leden en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 22 februari 2011 in tegenwoordigheid van de secretaris.

Op grond van het bepaalde in artikel 39, vierde lid, van de Gerechtsdeurwaarderswet staat tegen deze beslissing geen rechtsmiddel open.

